

fremskaffe yderligere dokumentation for disse sager. Der afventes svar fra Kommissionen.

I tilfælde, hvor den modtagne dokumentation efter sagsbehandling viser sig at være mangelfuld og derfor medfører krav om yderligere dokumentation, tager direktoratet i takt med sagsbehandlingens fremskridt kontakt til virksomhederne med henblik på inden for regelsættets rammer og efter dialog med eksportørerne at træffe afgørelse med anvendelse af det skøn, som reglerne åbner mulighed for.»

Spm. nr. S 2077

Til skatteministeren (15/3 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Er ministeren indstillet på at ændre loven, således at staten ikke længere beholder ulovligt opkrævede skatter, og ingen borgere mister et fradrag, de har ret til som i sagen med brobizzere?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i dagbladet Aktuelt den 14. marts 2001.

Svar (21/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Højesterets flertal gav i sin dom af 13. marts d.å. Skatteministeriet medhold i, at nogle brobissere ikke havde krav på ekstraordinær genoptagelse efter de tidligere gældende regler i skattestyrelseslovens § 4, stk. 2. Sagen angik spørgsmålet, om brobisserne kunne få genoptaget skatteansættelserne for indkomstårene 1990 og 1991 på baggrund af Højesterets dom af 30. august 1996 (TfS 1996, 653), som gav en anden brobisse fradrag for opholds- og fortæringsudgifter.

I sidstnævnte sag havde også Vestre Landsret i 1995 givet denne brobisse medhold i, at han havde fradrag for opholds- og fortæringsudgifter. Da praksis med Højesterets dom fra 1996 var blevet endelig underkendt, udsendte Told- og Skattestyrelsen et genoptagelses-cirkulære (TS-cirkulære 1996-26), der i overensstemmelse med det generelle genoptagelses-cirkulære, TS-cirku-

lære 1993-9, gav mulighed for genoptagelse med hensyn til indkomstår, der lå 3 år forud for den først underkendende afgørelse i sagen. For brobisserne betød det altså, at de kunne få genoptaget skatteansættelserne for indkomstårene 1992-94.

Myndighederne har derimod ikke ment, at der kunne ske ekstraordinær genoptagelse ud over 3-årsfristen regnet fra den først underkendende afgørelse. Dette synspunkt tiltrådte Højesterets flertal ved sin dom af 13. marts d.å.

De tidligere gældende genoptagelsesregler i skattestyrelseslovens § 4, stk. 2, blev ændret i 1999. Efter de nye regler i skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 7, kan der i tilfælde af, at en praksis underkendes, ske genoptagelse tilbage fra og med det indkomstår, som har været genstand for tvisten, dog altid 5 år tilbage fra den først underkendende afgørelse. Det er en betingelse for genoptagelsen, at indkomståndringen angår mindst 5.000 kr.

Hvis brobissens sag fra 1996 således var blevet afgjort af Højesteret i dag, skulle der være sket genoptagelse tilbage fra og med indkomståret 1990 i overensstemmelse med de nye regler. Det skyldes, at den pågældende sag vedrørte den konkrete brobisses skatteansættelse for indkomståret 1990.

De nye regler om genoptagelse – bl.a. også ovennævnte bestemmelse i § 35, stk. 1, nr. 7, – har været udsat for kritik. Skatteretsrådet, der bl.a. har til opgave over for skatteministeren at pege på områder inden for skatte- og afgiftslovgivningen, hvor der hersker retsusikkerhed, har derfor taget emnet op til behandling og er i færd med at vurdere, hvordan man kan ændre genoptagelsesreglerne.

Når dette arbejde er tilendebragt, vil jeg orientere Folketingets Skatteudvalg.

Jeg vedlægger til orientering min pressemeddelelse af 14. marts d.å. i anledning af højesteretsdommen. (Ikke optrykt her).

Ad spm. nr. S 1699

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kristian Thulesen Dahl stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 5240, lød således: